

2 Коринтян 5

У цьому розділі Павло піднімає три ключові теми. По-перше, він описує передчуття, що ми одного разу залишимо це тіло і будемо з Христом навіки. По-друге, він нагадує нам, що всі ми будемо відповідати перед Богом за те, що робимо в цьому житті. По-третє, він говорить про великий дар Бога примирити нас із самим собою у Христі, який мотивує наше бажання розповідати про Христа іншим, щоб вони теж могли примиритися з Богом.

Земний намет

Смертне тіло, яке дано кожному з нас, схоже на намет, в якому живе наш дух. Намет – це не постійний дім, так і наші тіла, хоч вони і є дорогоцінним даром Бога, та не існуватимуть вічно. Як християни, ми визнаємо, що наш вічний дім знаходиться з Господом в небі і що ми маємо жити, довіряючи Богові, якого ми не бачимо, а не довіряючи чомусь видимому. Однак, коли ми приймаємо Христа як Спасителя і Господа, нам дається Святий Дух, як залог, гарантія того, що попереду нас очікує щось чудове!

Святий Дух

Дар Святого Духа дає нам впевненість, що ми маємо служити Богові на цій землі. Павлові стосунки з Ісусом, були дуже надійними. Він дивиться вперед з великим очікуванням, але коли він все ще був в смертному тілі, то з задоволенням жив для Христа і чекав того часу, коли буде вдома з Господом назавжди.

Судилище Христове

Віруючі визволені від вічного осуду. Ісус вирішив це і дав нам обітницю, що ми будемо з Ним на небесах. Однак, нам потрібно розуміти, що ми з'явимося перед судилищем Христовим, щоб отримати те, що належить нам, за те, що ми чинили. У нас є деяка інформація, що це насправді означає, тому що Біблія говорить нам, що після того як ми отримуємо Христа, як нашого Спасителя, те як ми живемо і що ми робимо є важливим. Ми не можемо сказати: «Я спасений і тому, не має значення як я живу.» Нам даний великий дар і не потрібно сприймати спасіння, як щось, що нам належить. Те, як ми поводимося один з одним, як турбуємося про свої тіла, наші вчинки та наша реакція, відомі Богові і нам потрібно дуже обережно думати про все це. Наші добрі діла будуть сприйматися такими, якими вони є, так само як і наші помилки. В інших уривках Писання говориться про отримання винагород і Бог вірний. Ісус хоче всім нам сказати: «Гаразд, рабе добрий і вірний!»

Страх Господній

Павлове розуміння його підзвітності Богові було через побожний страх перед Господом. Це означає, що він мав велику повагу до свого Спасителя і усвідомлював, що він мав шанувати

Того, Хто помер за нього. Однак, у Павла було сильне бажання, щоб інші віруючі отримали добро від Господа. Частиною його турботи про братів та сестер у Христі було те, що він заохочував їх старатися в їхньому християнському житті. Його не задовольняло те, щоб люди тільки визнавали, що вони отримали Христа, він хотів, щоб люди зростали, як зрілі християни!

Страх Господній надихав Павла і у нього було велике співчуття до віруючих, але понад усе він був охоплений мотивацією любові до Христа. Христова жертвна любов до нас є досить надихаючою. Якщо Він, Всемогутній Бог, захотів стати людиною і віддати в жертву своє життя за нас, наша відповідь має бути бажанням жити для нього, але не для себе!

Посланці Христові

Коли ми приходимо до пізнання Христа, ми зовсім по іншому дивимося на життя і завдяки Йому стаємо зовсім іншими людьми. Наше старе життя проминуло, у нас мир з Богом і ми стали Його друзями. Ми примирені в стосунках, прощені та прийняті Святим та Великим Богом. І тепер ми хочемо, щоб і інші мали такі стосунки з Богом, які з'явилися у нас.

Ми Христові посланці і Він дав нам служіння примирення. В цьому ми представляємо Його. Завдяки Його справі на хресті за нас, ми прагнемо щоб інші знали про Нього, щоб їхні гріхи були прощені і щоб вони були праведними в Його очах. Бог зробив все, щоб це стало можливим, тому ми маємо упокорити себе і отримати Його благодать.

Питання для роздуму:

1. Наскільки ми готові до того часу, коли будемо з Господом, і як серйозно ми сприймаємо той факт, що будемо стояти перед судилищем Христовим?
2. Як добре ми дбаємо про тіло, яке нам дане?
3. Чи живемо ми з усвідомленням того, що ми нове створіння у Христі?
4. Ми посланці Христові. Що мотивує тебе завойовувати інших для Христа?
5. Наскільки ми вдячні Христові за Його велику жертву, щоб примирити нас з Богом?

Божих благословінь!

Річард Брантон